

46. gr.

60

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 20—1000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í Hafnarsjóð Grundarfjarðar.

47. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

48. gr.

Reglugerð um bryggju í Grafarnesi við Grundarfjörð, 7. ágúst 1934, er hér með úr gildi numin.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 88 15. september 1942, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. maí 1944.

Vilhjálmur Þór.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

61

6. maí

fyrir Stríðstryggingafélag íslenzkra skipshafna.

I. HLUTI

Um skipulag félagsins og réttindi, fjárhagsgrundvöll þess, réttindi og skyldur félaga o. fl.

I. KAFLI

Heimili félagsins, nafn og tilgangur.

1. gr.

Félagið er váttryggingafélag, er starfar samkvæmt lögum nr. 106 30. des. 1943, reglugerð þessari og þeim samþykktum, er löglega verða um það settar.

Nafn þess er Stríðstryggingafélag íslenzkra skipshafna.

Heimili þess og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk þess er að annast stríðstryggingu skipshafna á íslenskum skipum, og safna sjóðum, er geri því fært:

að auka ábyrgð sína á áhættum, er það tekur að sér;

að taka upp framtíðarverkefni sitt, sbr. 2. gr. laga nr. 106 30. des. 1943, eins fljótt og stjórn félagsins telur fært.

II. KAFLI

Fjárhagsgrundvöllur og sjóðir.

3. gr.

Áhættufé félagsins er:

- I. A. fé, sem ríkissjóður leggur fram;
B. fé, sem tryggingafélögin þrjú, Tryggingarstofnun ríkisins, Brunabótafélag Íslands og Sjóvátryggingarfélag Íslands h/f leggja fram;
C. fé, sem aðrir hluthafar, samkvæmt sérstakri hluthafaskrá, leggja fram;
 - II. A. ábyrgð ríkissjóðs;
B. ábyrgð tryggingafélaganna þriggja, sbr. I. B.
- Fyrir árslok 1944 skal birta í Stjórnartíðindum upphæðir framlagðs fjár og ábyrgðar hvers aðila, sem talinn er hér að framan.

4. gr.

Sjóðir félagsins eru:

1. varasjóður, sem er sameignarsjóður;
2. almennur endurtryggingasjóður, sem er sameignarsjóður;
3. bónussjóður, sem er séreignarsjóður.

5. gr.

Engir þeirra, sem þátt taka í félaginu, ábyrgjast skuldbindingar þess umfram áhættufé, framangreinda sjóði og tekjuafgang, sem í vörzlu þess er á hverjum tíma.

6. gr.

Fé það, ábyrgðir og sjóðir, sem um ræðir í 3. og 4. gr., er til tryggingar skuldbindingum félagsins, þannig að fyrst er varasjóður, næst áhættufé, sbr. 3. gr., hlutfallslega, þá hinn almenni endurtryggingasjóður og loks bónussjóður.

7. gr.

Sjóði félagsins og annað fé, sem að dómi félagsstjórnar þarf eigi að vera handbært, skal ávaxta í ríkistryggðum verðbréfum eða öðrum verðbréfum, sem skráð eru opinberu gengi, þó ekki hlutabréfum. Heimilt er og að ávaxta allt að 20% af sjóðum félagsins í fasteignum þess sjálfs.

III. KAFLI

Um afstöðu ríkissjóðs og tryggingafélaga þeirra, er þátt taka í félaginu.

8. gr.

Félagsstjórn gefur ríkissjóði skírteini fyrir fé því, er ríkið leggur fram sem áhættufé, sbr. 5. mgr. 6. gr. l. 106/1943.

Skírteini mega vera fleiri eða færri eftir því, sem hentugt þykir.

Um skírteini þessi gilda svofelldar reglur:

1. Réttarstaða fjáris fer eftir einkaréttarreglum og samþykktum og lögum, sem á hverjum tíma gilda.
2. Ríkisstjórnin hefur tilnefningarrétt þann á mönnum í félagsstjórn, sem um ræðir í 2. mgr. 12. gr.
3. Féð er óuppsegjanlegt.
4. Skírteini verða ekki framseld, veðsett né látin af hendi á annan hátt, nema félagsstjórn samþykki og á hún, fyrir félagsins hönd, innlausnarrétt fyrir matsverð dómkvaddra manna.

5. Skirteini veitir rétt til hlutdeildar í arði félagsins, samkvæmt því sem félagsstjórn ákveður á hverjum tíma, þó aldrei yfir 6%, sbr. 3. lið 19. gr. **61**

6. maí

9. gr.

Félagsstjórn gefur tryggingafélögunum þremur, Tryggingastofnun ríkisins, Brunabótafélagi Íslands og Sjóvátryggingarfélagi Íslands h/f, skirteini fyrir áhættufé því, er þau leggja fram.

Skirteini mega vera fleiri eða færri eftir því, sem hentugt þykir. Um skirteini þessi gilda svofelldar reglur, er getið skal í þeim:

1. Nafn eiganda og heimilisfang.
2. Upphæð skirteinis og númer.
3. Að eigandi sé háður lögum, er um félagið eru sett á hverjum tíma.
4. Að skirteini veiti rétt til þátttöku í tilnefningu eins manns í félagsstjórn, samkvæmt reglum, er félögin setja sér sjálf, en ekki annan rétt til afskipta af málum þess.
5. Að féð sé óuppsegjanlegt.
6. Að skirteinið verði ekki framselt, veðsett né látið af hendi á annan hátt, nema félagsstjórnin samþykki og að hún eigi, fyrir félagsins hönd, innlausnarrétt á því fyrir matsverð dómkvaddra manna.
7. Að skirteinum fylgi réttur til hlutdeildar í arði félagsins, þó eigi yfir 6% að meðaltali, sbr. 3. lið 19. gr.
8. Að skirteini sé undanþegið sköttum öðrum en eignarskatti til ríkisins, en arður í hverri mynd sem er, sé skattskyldur samkvæmt almennum skattalögum á hverjum tíma.

IV. KAFLI

Réttindi og skyldur einstakra hluthafa.

10. gr.

Hluthafar samkvæmt hluthafaskrá, sbr. 3. gr. I. C. og 5. og 6. gr., sbr. 1. mgr. 7. gr. laga 106/1943, fá afhent á skrifstofu félagsins skirteini fyrir framlögðu áhættufé. Skirteini þessi skulu gefin út í 3 flokkum, A-flokki, B-flokki og C-flokki, þannig að A-flokks skirteini hljóða um kr. 10000, B-flokks um kr. 5000 og C-flokks um kr. 1000.

Þau skulu undirrituð af stjórn félagsins og greina:

1. nafn eiganda og heimilisfang;
2. upphæð hlutar og númer;
3. að eigandi sé háður lögum, er um félagið eru sett á hverjum tíma;
4. að skirteinið veiti rétt til þátttöku í kosningu tveggja manna í stjórn félagsins og eins endurskoðanda, en ekki til annarra afskipta af málum þess;
5. að féð sé óuppsegjanlegt;
6. að skirteinið verði ekki framselt, veðsett né látið af hendi á annan hátt, nema félagsstjórn samþykki, og að hún eigi, fyrir félagsins hönd, innlausnarrétt á því fyrir matsverð dómkvaddra manna;
7. að skirteinum fylgi réttur til hlutdeildar í arði félagsins, þó eigi yfir 6% að meðaltali, sbr. 3. lið 19. gr.;
8. að skirteini sé undanþegið sköttum, öðrum en eignarskatti til ríkisins, en arður í hverri mynd sem er, sé skattskyldur samkvæmt almennum skattalögum á hverjum tíma.

11. gr.

Félagsstjórn sér um kosningu tveggja manna í stjórnina og eins endurskoðanda af hálfu einstakra hluthafa, sbr. 3. gr. I. C.

61
6. maí

Um kosninguna gilda þessar reglur:

Eitt atkvæði fylgir hverjum 1000 króna hlut í félaginu.

Enginn getur þó farið með fleiri atkvæði fyrir sjálfan sig og aðra en $\frac{1}{5}$ hluta allra atkvæða einstakra hluthafa í félaginu.

Hluthöfum skal gert aðvart um hvar og hvenær kjörfundur verður haldinn, með a. m. k. 14 daga fyrirvara, og skal tilkynning vera bréfleg, í símskeyti eða á annan sannanlegan hátt.

Hluthafar mega fela öðrum umboð sitt á kjörfundi.

Kosning er óbundin og heimilt er að kjósa menn, sem ekki eiga kosningarrétt.

Afl atkvæða ræður úrslitum og er réttkjörinn sá eða þeir er flest atkvæði fá, en séu atkvæði jöfn skal kjósa á ný hundinni kosningu milli þeirra tveggja, sem flest atkvæði fengu. Séu atkvæði þá jöfn, ræður hlutkesti.

Kjörfundur er lögmætur, ef þar eru mættir menn með atkvæði fyrir meira en helming allra atkvæða einstakra hluthafa.

Sé fundur eigi lögmætur, skal félagsstjórn boða til nýs kjörfundar, og er hann lögmætur, hvort sem margir eða fáir sækja hann.

Formaður félagsstjórnar stýrir kjörfundum.

Fundargerð skal bóka í sérstaka bók, er félagsstjórnin varðveitir.

V. KAFLI

Félagsstjórn, framkvæmdastjórn o. fl.

12. gr.

Félagsstjórn er skipuð 5 mönnum til þriggja ára í senn.

Tveir eru tilnefndir af ríkisstjórn, og er annar þeirra formaður félagsins, tveir eru kosnir samkvæmt 11. gr., einn er tilnefndur af tryggingarfélaginu þrem, sem þátt taka í félaginu, sbr. 3. gr.

Aðilar þeir, sem að framan getur, útnefna hver einn mann til vara.

Verði stjórnin ekki fullskipuð á annan hátt, tilnefnir ríkisstjórn þá, sem á vantar.

Félagsstjórn skiptir sjálf með sér verkum, sbr. þó 2. mgr.

Félagsstjórnarmenn skulu búsettir í Reykjavík eða grennd.

13. gr.

Félagsstjórn ræður öllum málefnum félagsins með þeim takmörkunum er landslög og reglugerðir ákveða. Hún hefur yfirumsjón með öllum rekstri félagsins og tekur ákvarðanir um starfsemi þess og framkvæmdir í aðalatriðum.

Félagsstjórn skal einkum fylgjast vel með allri bókfærslu, fjárveltu og áhættum, er félagið tekur að sér, sjá um að reikningsskil fari fram á tilsettum tíma, afskriftir séu nægilegar og hæfilega lagt til hliðar fyrir óuppgerðum tjónum og iðgjöldum. Hún skal gæta þess að fylgt sé þeim reglum, er landslög, reglugerðir og aðrar samþykktir hafa að geyma, svo og almennum reglum váttryggingafélaga, er starfa á sviði sem því, er félagið starfar á.

14. gr.

Félagsstjórn skal halda fundi svo oft sem þurfa þykir.

Formaður boðar til funda, en einnig getur hver stjórnarmanna krafizt þess að fundur sé haldinn, enda tilgreini hann fundarefni.

Hafi eigi verið haldinn fundur innan viku frá því krafan kom fram, getur sá eða þeir, er kröfuna gerðu, boðað til fundarins.

Stjórnarfundur er lögmætur ef 3 stjórnarmenn eru mættir, enda sé a. m. k. einn maður mættur frá hverjum þeirra aðila, sem hlutdeild eiga í stjórninni.

Afl atkvæða ræður úrslitum. Ákvörðun er þó því aðeins lögmæt að 3 stjórnarmenn séu henni fylgjandi. 61

Bóka skal í sérstaka gerðabók hið helzta, sem gerist á stjórnarfundum, einkum allar fundarsamþyktir. 6. maí

15. gr.

Félagsstjórn ræður framkvæmdastjóra, er sér um daglegan rekstur félagsins. Hún ræður og starfsmenn félagsins og trúnaðarmenn, að því leyti sem hún eigi felur framkvæmdastjóra það í einstökum tilfellum.

Félagsstjórn getur veitt framkvæmdastjóra og öðrum starfsmönnum prókúru.

16. gr.

Firma félagsins ritar formaður (varaformaður) og einn meðstjórnenda, sbr. og 2. mgr. 15. gr.

VI. KAFLI

Endurskoðun, reikningsskil, ráðstöfun tekjuafgangs o. fl.

17. gr.

Endurskoðendum ber að endurskoða reikninga félagsins rækilega og gera skýrslu um.

Athugasemdum sínum skulu þeir koma á framfæri við félagsstjórn, en fáist ekki leiðrétting, er þeir telji viðunandi, skulu þeir gera aðilum, er stjórnina skipa eða kjósa, aðvart.

18. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

Reikningar skulu tilbúnir í hendur endurskoðendum eigi síðar en 4 mánuðum eftir lok reikningsársins. Þeim skal fylgja skýrsla um hag félagsins, störf þau, framkvæmdir og annað, er félagsstjórn telur máli skipta.

19. gr.

Tekjuafgangi félagsins skal ráðstafað þannig:

1. Í varasjóð skal fyrst leggja allt að 10%.
2. Til vaxtagreiðslu 4% af bónussjóði, sbr. 3. lið 4. gr.
3. Til arðgreiðslu af innborguðu áhættufé eigi yfir 6%.

Ef hagur félagsins leyfir, getur stjórn þess ákveðið, að nota megi arð, er síðar fellur til, til þess að jafna arðgreiðslur fyrri ára, þannig að meðalársarður verði allt að 6%.

4. Það, sem þá er eftir, skiptist þannig:

- A. 50% skulu lögð í hinn almenna endurtryggingasjóð, sbr. 2. lið 4. gr.
- B. 50% fá iðgjaldsgreiðendur sem bónus í hlutfalli við greidd iðgjöld, þannig að féð verður ekki greitt af hendi fyrir en að 5 árum liðnum, frá því er það var lagt í sjóðinn, en þá skal féð greitt.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði og ákvæði til bráðabirgða.

20. gr.

Félagið og fé það, sem það hefur undir höndum, nýtur þeirra hlunninda, sem um ræðir í 10. og 13. gr. laga 106/1943.

61

6. maí

21. gr.

Félagið hefur einkarétt á stríðsslysstryggingu skipshafna á íslenskum skipum, að svo miklu leyti sem það getur tekið þær að sér, að dómi félagsstjórnar.

22. gr.

Samning hluthafaskrár, kosningu og tilnefningu tveggja stjórnarmanna og endurskoðenda — samkv. l. 106/1943 — skal hraðað svo sem verða má, þannig að félagið sé orðið í samræmi við löginn eigi síðar en 1. nóvember 1944.

II. HLUTI

Um réttindi og skyldur hinna tryggðu og tryggingarskyldu, framkvæmd tryggingarinnar og bætur.

VIII. KAFLI

Um stríðstryggingar.

23. gr.

Með stríðsslysum er átt við öll slys, sem verða beinlínis af völdum styrjaldar eða borgaraóeirða, þar sem vopnum er beitt. Ef styrjaldaraðgerðir eru aðeins meðvaldandi að slysinu, má lækka skaðabætur um þriðjung eða tvo þriðju hluta eða fella þær alveg niður, eftir því hve mikinn þátt aðrar orsakir teljast eiga í slysinu.

Slys er hvert það heilsutjón, sem um ræðir í 7. gr. rglgj. 21. febrúar 1939, um slysstryggingar.

Trygging samkvæmt lögum þessum tekur til þess, er skipshöfn ferst með skipi, sem týnist án þess til þess spyrjist, hversu týnt hefur.

Undir þeim kringumstæðum, sem um ræðir í 3. mgr., er félaginu óskyldt að greiða bætur fyrr en fullnægt hefur verið ákvæðum laga nr. 23 19. júní 1922.

24. gr.

Skyld er að tryggja fyrir stríðsslysum skipshafnir á öllum íslenskum skipum og bátum, ef skyld er að slysstryggja þær samkvæmt lögum nr. 74 31. desember 1937. Tryggingarskylda þessi hvílir á sömu aðilum og skyldan til að tryggja skipshafnirnar hinn almennu slysstryggingu samkvæmt nefndum lögum.

25. gr.

Lögboðin trygging skipshafna samkvæmt lögum þessum fær gildi, þótt farizt hafi fyrir að tryggja.

Nú eru samningar gerðir milli stéttarfélaga útgerðarmanna og stéttarfélaga sjómanna um viðtækari tryggingar í sambandi við stríðsslysaá hættu, en ákveðið er í lögum þessum, og skulu aðilar þá tilkynna það félaginu í ábyrgðarbréfi eða sím-skeyti. Gengur tryggingin þá þegar í gildi, sbr. 34. gr. Séu slíkir samningar gerðir milli annarra en fyrrgreindra stéttarfélaga, fær hin viðtækari trygging ekki gildi, fyrr en félagið gefur út iðgjaldakvittun eða tryggingarskirteini.

26. gr.

Stjórn félagsins ákveður eigin áhættu þess á hverri tryggingu. Þó má félagið aldrei taka í eigin ábyrgð dánartryggingu fyrir hærri upphæð en kr. 500000.00 í einu á hverju skipi.

Nú getur félagið ekki tekið lögboðna eða umsamda tryggingu á skipshöfn að

fullu í eigin áhættu og skal það þó taka það, sem á vantar, enda sé endurtrygging fíðanleg hjá öruggu vátryggingarfélagi, að dómi félagsstjórnar.

Sé slík endurtrygging ekki fíðanleg, eða ef hún ferst fyrir vegna vanrækslu þess, sem tryggingarskyldan hvílir á samkvæmt 24. gr., ábyrgist ríkissjóður, gegn iðgjaldi, er ráðherra ákveður eftir tillögum félagsstjórnar, þann hluta hinnar lögboðnu tryggingar, sem umfram er eigin áhættu félagsins.

61
6. maí

27. gr.

Útgerðarmanni ber hverju sinni að tilkynna félaginu eða umboðsmanni þess, fyrir hvaða upphæð hann þarf að tryggja skipshöfn sína, og veita aðrar þær upplýsingar, er þýðingu hafa fyrir áhættuna, þar á meðal einkum: Tryggingartíma, tölu skipverja, hvort skipið er í ferðum til annarra landa eða ekki, og hvort tryggja skuli viðtækari tryggingu en hinni lögboðnu.

Nú rennur trygging út, og skal hún þá endurnýjuð á kostnað útgerðarmanns, ef hann hefur ekki tilkynnt félaginu í tæka tíð, að henni skuli breytt eða hún falla niður. Útgerðarmaður ber ábyrgð á því, að vátryggingaupphæðir séu nægilega háar.

Ef vanrækt hefur verið að tryggja þá, sem tryggja ber, á félagið engu að síður kröfu á iðgjaldi fyrir áhættuhluta sinn, samkvæmt almennum reglum sínum.

Útgerðarmönnum ber að bæta félaginu, eða eftir atvikum ríkissjóði, allt tjón, er hlýzt af röngum eða villandi upplýsingum þeirra, eða annarri vanrækslu á tryggingunni, er þeim ber að sjá um, þar með talin vanræksla á því að tilkynna í tæka tíð að tryggingu skuli breytt eða hún falla niður, sbr. 2. mgr.

28. gr.

Rangar upplýsingar frá hendi tryggða skerða ekki rétt hans, ef það sannast, að hann hafi óviljandi gefið rangar upplýsingar, enda greiði útgerðarmaðurinn það, sem vangoldið kann að hafa verið af iðgjaldinu. Sannist hins vegar, að hann hafi vísvitandi gefið rangar upplýsingar félaginu til skaða, missir hann rétt sinn til bóta frá því. Í öðrum tilfellum skulu kröfur hans til bóta miðast við þau iðgjöld, sem goldin hafa verið fyrir hann.

29. gr.

Iðgjöld ákveður stjórn félagsins fyrir ákveðna ferð eða ákveðinn tíma, í samræmi við áhættuna, þegar trygging hefst eða er endurnýjuð, og með hliðsjón af því, hvað sams konar tryggingar kosta erlendis. Iðgjöldin hafa lögtaksrétt og hvíla sem lögveð á skipinu eða vátryggingabótum þess.

30. gr.

Tryggingin gildir um ákveðið tímabil eða ákveðna ferð, eftir ástæðum. Tímabil reiknast frá hádegis þess dags, sem tryggingin hefst og til hádegis þess dags, sem henni lýkur. Ferð reiknast, sé annars ekki getið í ábyrgðarskjali félagsins, frá síðustu höfn hér á landi til fyrstu íslenzkrar hafnar á heimleið.

31. gr.

Fyrir hvern tryggðan skipverja greiði útgerðarmenn fiskiskipa, 5 rúmlesta (brúttó) og stærri, kr. 4.00 í iðgjald á viku, en útgerðarmenn smærri báta kr. 2.00 á viku. Það, sem vantar á fullt iðgjald, greiðir ríkissjóður, enda fær hann uppbót (bónus), er þessir útgerðarmenn kunna að eignast tilkall til.

Hlunninda samkvæmt þessari grein njóta aðeins skip innan við 80 rúmlestir brúttó, enda hafi þau ekki siglt til útlanda á almanaksárinu.

61

6. maí

32. gr.

Iðgjald reiknast eftir þeim tíma, sem sjómaðurinn er lögskráður eða ráðinn til, og telst í vikum frá þeim degi, er hann kom í skiprún, á sama hátt og iðgjöld til slysa-tryggingadeildar Tryggingastofnunar ríkisins.

Útgerðarmaður greiðir skráningastjóra iðgjöldin um leið og lögskráning fer fram.

Útgerðarmönnum skipa ber að greiða iðgjöld fyrir skipverja sína, sem ráðnir eru fyrir ákveðið kaup eða hluta af afla, en sé um að ræða sameiginlega útgerð allra skipverja, greiðast iðgjöldin af óskiptum afla skipsins.

33. gr.

Skráningastjórar skipshafna skulu senda félaginu skýrslur um skráningu eða ráðningu skipshafna á tryggingarskyld skip. Félagið leggur til eyðublöð fyrir skýrslurnar.

Þá skulu skráningastjórar annast innheimtu iðgjalda og umboðsmennsku eftir því sem félagsstjórn ákveður. Skrifstofa félagsins annast innheimtu iðgjalda fyrir þær skipshafnir sem eru svo stórar, að félagið þarf að endurtryggja nokkurn hluta dánaráhættunnar, en skráningastjórar fyrir aðrar skipshafnir, þar til öðruvísi verður ákveðið. Sé skráningastjóri í vafa um hvort honum ber að innheimta iðgjöld fyrir skipshöfn samkvæmt framangreindri reglu, getur hann krafizt þess, að útgerðarmaðurinn sanni, með viðurkenningu frá skrifstofu félagsins (iðgjaldskvittun, símskeyti) að iðgjald sé greitt til hennar.

Í lok hvers mánaðar ber skráningastjórum að greiða til félagsins öll iðgjöld innheimt í mánuðinum. Um áramótin gera þeir reikningsskil eftir fyrrmælum félagsins, og skal þeim lokið fyrir 1. apríl ár hvert. Í innheimtulaun ber þeim 4% af þeim iðgjöldum, sem þeir innheimta fyrir skipshafnir á skipum, sem lögskráð er á, en 8% af iðgjöldum fyrir áhafnir smærri skipa. Nú dragast reikningsskil fram yfir 1. apríl, og lækka innheimtulaunin þá niður í 3% og 6%.

Þegar skipstjóri hefur innheimtuna á hendi í umboði lögreglustjóra, gengur helmingur innheimtulaunanna til hans.

IX. KAFLI

Um stríðsslysabætur.

34. gr.

Bætur fyrir stríðsslys skal greiða samkvæmt eftirfarandi reglu:

1. a. Auk þeirra dagpeninga, sem ákveðnir eru í 10. gr. laga nr. 74 31. des. 1937, sbr. lög nr. 104 30. des. 1943, skal greiða hinum slasaða 10 krónur á dag, frá því er slysið vildi til, í allt að 52 vikur samtals.
- b. Auk þeirra örorkubóta, sem ákveðnar eru í 10. gr. fyrrgreindra laga, skal greiða kr. 22000.00 fyrir fulla örorku og hlutfallslega lægra fyrir minni örorku. Örorkubætur greiðast ekki fyrir minni örorku en 5%. Félagsstjórn getur ákveðið, að örorkubætur greiðist sem árlegur lífeyris, ef örorkan er metin 50% eða meiri.
- c. Auk þeirra dánarbóta, sem ákveðnar eru í 11. gr. fyrrnefndra laga, greiðast dánarbætur samkvæmt eftirfarandi töflu:

	Ekkja (ekkill) kr.	Börn innan 16 ára kr.	Foreldrar kr.	Samtals kr.
Ekkja (ekkill)	12000	„	„	12000
— með 1 barn	12000	5000	„	17000
— með 2 börn eða fleiri	12000	9000	„	21000

	Ekkja (ekkill) kr.	Börn innan 16 ára kr.	Foreldrar kr.	Samtals kr.
Ekkja og foreldri(ar)	12000	„	9000	21000
— foreldri og 1 barn	12000	5000	4000	21000
— foreldri og 2 börn eða fleiri .	12000	6000	3000	21000
— foreldrar og 1 barn	12000	3000	6000	21000
— foreldrar og 2 börn eða fleiri	12000	5000	4000	21000
1 barn	„	12000	„	12000
2 börn	„	17000	„	17000
3 börn eða fleiri	„	21000	„	21000
1 barn og foreldri(ar)	„	12000	9000	21000
2 börn eða fleiri og foreldri(ar)	„	17000	4000	21000
Foreldri(ar)	„	„	12000	12000

2. Auk þeirra trygginga, sem um ræðir í b- og c-lið hér að framan, er skylt að tryggja alla skipverja á skipum 300 smálesta (brúttó) og stærri, öðrum en togurum, fyrir jafnháum upphæðum og þar segir, og skal félagsstjórnin verja þeim til kaupa á árlegum lífeyri hjá viðurkenndum tryggingafélögum, til tryggða sjálfs eða þeirra vandamanna hans, er bæturnar eiga að hljóta. Þessi lífeyrir skal ekki skerða ömur eftirlaun, er hlutaðeigendur kunna að eiga rétt á.

Ef togarar eða önnur skip minni en 300 smalestir (brúttó) sigla til útlanda, skulu skipverjar þeirra tryggðir á sama hátt og segir í næstu málsgrein hér á undan, frá því er skip lætur úr síðustu höfn hér á landi og þar til það tekur hér höfn aftur.

35. gr.

Börn hljóta því aðeins bætur, að þau hafi verið á framfæri hins látna. Fósturbörn hafa sama rétt til bóta og börn. Þau börn hins látna, sem eru eldri en 16 ára og hafa verið á framfæri hans sökum varanlegrar örorku (eigi minna en 50% örorku), hafa sama rétt til bóta og börn yngri en 16 ára. Systkini hins látna, sem voru algerlega á framfæri hans sökum bernsku eða örorku (50%), þegar slysið vildi til, hafa sama rétt til bóta og börn, en bætur til þeirra skerða þó ekki bótarétt barna eftir reglum fyrstu málsgreinar, staflið c, 34. gr.

36. gr.

Þegar slys ber að höndum, skal það tilkynnt váttryggingafélaginu svo fljótt, sem unnt er. Skal greina hvar, hvenær og hvernig slysið vildi til, hverjir hafi látizt og hverjir slasazt og aðrar þær upplýsingar, sem nauðsynlegar eru til að ákveða bótaskyldu tryggingarinnar. Slasaðir menn skulu leita læknis, strax og kostur er.

37. gr.

Til grundvallar fyrir ákvörðun um örorkubætur skal leggja læknisvottorð um óvinnuhæfni eða örorku. Skal það gefið í því formi, sem váttryggingarfélagið ákveður og af tryggingayfirlækni, ef til hans næst, annars af öðrum lækni, sem félagið tekur gildan. Heimilt er félaginu að láta læknisskoðun fara fram á ný, ef ástæða þykir til að ætla, að rangar eða ófullnægjandi upplýsingar hafi verið gefnar, eða að heilsufar slasaða hafi breytzt verulega frá því, að læknisskoðun fór fram. Sama rétt hefur slasaði í eitt ár.

38. gr.

Dánarbætur aðrar en lífeyrir, skulu greiddar í einu lagi og komi til útborgunar eigi síðar en mánuði eftir að félagið hefur fengið fullnægjandi upplýsingar um lát

61 tryggða. Örorubætur greiðast í einu lagi, ef örorkan er metin 50% eða minni, annars 6. maí má greiða þær sem lífeyri.

39. gr.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja bótakröfur samkvæmt lögum þessum, og ekki má leggja á þær löghald né gera í þeim fjárnám eða lögtak. Enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefur rétt til að skerða kröfurnar á nokkurn hátt.

40. gr.

Eigi hinn tryggði eða bú hans skaðabótarétt gegn þriðja aðila út af atviki því, er olli greiðsluskyldu félagsins, öðlast félagið þann bótarétt, er það greiðir bæturnar, að því leyti sem með þarf, til þess að það verði skaðlaust.

X. KAFLI

Niðurlagsákvæði.

41. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 100000 krónum, og skal farið með mál út af brotum á henni sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 106 30. des. 1943 til að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 33 12. marz 1941.

Félagsmálaráðuneytið, 6. maí 1944.

Björn Þórðarson.

Vígfús Einarsson.

62 Staðfesting ríkisstjóra á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð frá Önnu Ingvars- 9. maí dóttur“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 9. maí 1944. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð frú Önnu Ingvarsdóttur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður frú Önnu Ingvarsdóttur.

2. gr.

Sunnukórinn á Ísafirði stofnaði sjóðinn með 1000 króna gjöf samkv. gjafa-bréfi dags. 2. des. 1943. En þann dag, og af og til síðan, hafa honum horizt margar gjafir, og í dag, á fertugasta og fjórða afmælisdegi Önnu, er hann orðinn 7200 kr.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er:

1. Að styðja til söngs- eða tónlistarnáms, með styrkveitingum eða lánum, efni-lega nemendur í þeim greinum.
2. Að styrkja til starfs í bænum söngstjóra, kirkjuorganista, söngkennara eða aðra þá, er starfa að söng eða tónlist bæjarbúum til uppbyggingar. Allt eftir nánari ákvörðun stjórnar sjóðsins.